

Min moders bibel.

1 Ingen bok er mig saa kjær,
 som min moders bibel er;
 hendes taarer, hendes merker gaar ei ut.
 Den er slitt og gammel nu;
 men jeg kommer godt ihu,
 da hun tok mig paa sit fang og bad til Gud.

For

Gamle bok, kjære bok,
 du mig minder om det dyrebare blod.
 Mere kjær fra aar til aar
 du mig bliver som jeg gaar
 paa den lange vei, som op til himlen naar.

2.

Som en sikker støttesten
 i min moders haend den var.
 og et vaaben, da hun troeskampen stod.
 Om end taarestengt og slitt,
 den staar stor i mindet mit;
 den mig minder om min frelzers blod og sved.

3

O, hvor godt jeg mindes hun,
 som i livets dømrings stund
 bad mig leve som en Josef for min Gud.
 Der er mas paa hendes grav;
 men den bibel, hun mig gav
 er en lygte, naar mit eget lys gaar ud.

4.

Disse løfter, disse ord
 i den gamle, gamle bok
 har forjaget angstens tunge skyer bort.
 De har holdt i mørkets stund,
 de har holdt i dødens blind,
 de skal holde, naar jeg staar ved himlens port,